

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2005-740-0031
Dok.: JLY40296

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 af 9. november 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om Bruxelles I-forordningen m.v. (L 46).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes tilsende udvalget en udførlig kommentar til Forbrugerrådets høringssvar.”

Svar:

Forbrugerrådet kritiserer i sit høringssvar Bruxelles I-forordningens regler om værneting i forbrugersager, dels med hensyn til muligheden for at aftale værneting i forbrugersager, dels med hensyn til, at en ret kan blive kompetent til at behandle en sag, hvis blot sagsøgte møder op ved retten.

Som anført i den kommenterede høringsoversigt (L 46 – bilag 2) indebærer parallelaftalen om Bruxelles I-forordningen, at Danmark på mellemstatsligt grundlag bliver tilknyttet reglerne i forordningen, således at der mellem Danmark og de andre EU-lande kommer til at gælde de samme regler om værneting og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser som mellem de øvrige EU-lande indbyrdes. De spørgsmål, som rejstes af Forbrugerrådet, vedrører indholdet af reglerne i Bruxelles I-forordningen, og de må derfor i givet fald tages op i forbindelse med en eventuel kommende revision af forordningen. Europa-Kommissionen forventes at udarbejde en rapport herom i løbet af foråret 2007.

Det kan tilføjes, at efter forordningens artikel 17 kan reglerne om værneting i forbrugersager kun i visse nærmere angivne tilfælde fraviges ved en værnetingsaftale, f.eks. hvis aftalen er indgået efter, at tvisten er opstået. Dette svarer til, hvad der allerede i dag gælder efter EF-domskonventionens artikel 15.

Tilsvarende fremgår det af retsplejelovens § 245, stk. 2 (for så vidt angår sager, som ikke er omfattet af EF-domskonventionen eller – hvis lovforslaget vedtages – af reglerne i Bruxelles I-forordningen, det vil f.eks. sige sager mellem en dansk forbruger og en dansk erhvervsdrivende), at en forudgående værnetingsaftale i sager om forbrugeraftaler ikke er bindende for forbrugeren,

mens en værnetingsaftale kan indgås, når først tvisten er opstået. Dette svarer også til, hvad der efter den nye voldgiftslov fra 2005 gælder med hensyn til mulighederne for at indgå en voldgiftsaftale i forbrugerforhold, jf. voldgiftslovens § 7, stk. 2.

Disse regler er bl.a. begrundet i, at forbrugeren, når tvisten er opstået, generelt må antages at have et sådant grundlag for at overskue konsekvenserne af f.eks. en værnetingsaftale, at der ikke er behov eller grundlag for en særlig ugyldighedsregel, der helt ville afskære en forbruger fra – når tvisten er opstået og f.eks. efter indhentet rådgivning – at indgå en værnetingsaftale mv. vedrørende den konkrete tvist. En værnetingsaftale indgået efter tvistens opståen vil naturligvis kunne være ugyldig efter almindelige aftaleretlige regler.

Reglen i Bruxelles I-forordningens artikel 24 om, at en ret – hvis den ikke allerede er kompetent i medfør af andre regler i forordningen – som udgangspunkt får kompetence til at behandle sagen, hvis sagsøgte giver møde for retten, svarer ligeledes til den gældende artikel 18 i EF-domskonventionen. For så vidt angår forbrugerforhold skal bestemmelsen bl.a. ses i sammenhæng med, at det som nævnt ovenfor er muligt at indgå en værnetingsaftale efter, at den konkrete tvist er opstået. Tilsvarende gælder det efter retsplejelovens § 248, stk. 1, hvorefter retten anses for rette værneting, hvis ikke sagsøgte i svarskriftet mv. fremsætter indsigelser mod rettens kompetence.